

Ambities en onbenut arbeidspotentieel

↑ ARNOLD BRONKHORST

Sinds enkele jaren is de opleiding Sportkunde in studentenaantallen de opleiding voor docent Lichamelijke Opvoeding voorbijgestreefd en daarmee de grootste sportopleiding in het hbo. Tegenwoordig studeren jaarlijks ruim 850 sportkundigen af.

Hier dringt zich de vraag op of 'sportkundige banen' in het werkveld zijn meegegroeid. Is er sprake van een match tussen vraag en aanbod?

Een blik op de cijfers uit arbeidsmarktmonitoren en schoolverlatersonderzoeken maakt duidelijk dat slechts de helft van de sportkundigen een jaar na afstuderen een sportgerelateerde baan heeft. Vergeleken met de negentig procent onder gediplomeerden van de ALO geeft dat stof tot nadenken.

Het is niet dat die andere helft sportkundigen niet in de sport wil werken. 42 procent van hen geeft aan

geen baan in de sport te kunnen vinden. Dat zijn elk jaar ruim 160 sportkundigen die graag in de sport willen werken, maar gedwongen worden in een andere sector hun emplooi te vinden. Gegeven de minder aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden in de sport, is de kans klein dat zij later alsnog voor de sport kiezen. We verliezen hiermee een grote groep gemotiveerde sportkundigen voor de arbeidsmarkt sport.

Leiden we dan te veel sportkundigen op?

Nee. We hebben grote ambities: 75 procent van de Nederlanders moet voldoende bewegen, 12 miljoen Nederlanders moeten drie keer per week sporten. En dat in inclusievere, sociaal veiligere sportomgevingen, bij vitalere sportaanbieders. Om dergelijke ambities waar te maken is het verminderen van het aantal hbo-opgeleide sportprofessionals een stap terug. Er zijn juist extra arbeidskrachten nodig.

In de onlangs opgestelde *Visie op Arbeidsmarkt Sport en Bewegen* spreekt de sportsector over meer loopbaanmogelijkheden onder één cao, minder versnippering en betere aansluiting van onderwijs op arbeidsmarkt. Dit geeft de goede richting aan. Maar naast deze kwalitatieve verbeteringen is ook een kwantitatieve impuls nodig om de eerdergenoemde ambities waar te maken. Dus meer professionals in de sport. Meer sportbanen. Hiervoor is meer budget nodig, én enige ondernemendheid bij sportaanbieders en uiteraard bij de sportkundigen zelf.

Als dat gebeurt, staan er jaarlijks voldoende professionals te trappelen om de ambities voor de sport waar te maken. ●